

Prostor ne postoji kao nešto iskušljivo, ali da bismo sebi Univerzum kako tako objasnili mi zamišljamo postojanje prostora kao nečeg *a priori*.

Problem nastaje tad kad mi ovo „a priori“ shvatimo kao „pre iskustva“, a ustvari to znači “bez ikakvog izgleda da bude iskušeno.

Ista stvar je i sa „**vremenom**“. – Ne postoji!

Postoji samo večni niz Stanja stvari.

* * *

U suštini sveg znanja je sledeće: Da bi nešto postalo klasifikovano kao neiskušljivo mora prvo biti (shvaćeno, doživljeno,) iskušeno kao neiskušljivo, a to je moguće samo na osnovi znanja koje smo stekli sa stvarima koje su iskušljive. Tako da je znanje o neiskušljivom ustvari isposredovano znanje (posredstvom iskušljivog). Tako dodjemo do zaključka da je svako znanje ustvari znanje a priori; dakle čak i znanje koje se tu provlači kao znanje a priori; što je – recimo slobodno – besmislenost.